

Motion till riksdagen 2019/20:111

av Eric Westroth (SD)

Politisk uppfattning som diskrimineringsgrund i svensk lagstiftning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att även inkludera begreppet politisk uppfattning som diskrimineringsgrund i den svenska lagstiftningen och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverige har, med all rätt, alltid varit stolta anhängare av att leva upp till och förespråka mänskliga rättigheter. Vi har även varit föregångare i att kraftfullt fördöma stater och politiska ledare som väljer att inte leva upp till eller följa FN:s deklARATIONER om mänskliga rättigheter. Då kan man samtidigt tro att Sverige själva är duktiga på att följa FN:s deklARATION om mänskliga rättigheter.

Ur FN:s konventioner om mänskliga rättigheter, artikel 2:

Var och en är berättigad till alla de rättigheter och friheter som uttalas i denna förklaring utan åtskillnad av något slag, såsom på grund av ras, hudfärg, kön, språk, religion, politisk eller annan uppfattning, nationellt eller socialt ursprung, egendom, börd eller ställning i övrigt. Ingen åtskillnad får heller göras på grund av den politiska, rättsliga eller internationella status som råder i det land eller det område som en person tillhör, vare sig detta land eller område är oberoende, står under förvaltarens skap, är icke-självstyrande eller är underkastat någon annan begränsning av sin suveränitet.

http://www.manskligarattigheter.se/dm3/file_archive/060621/9649d2011fd4f5bb858acf1419189c67/konventionstexter_pdfversion.pdf

Även i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna, artikel 14, står om förbud mot diskriminering:

Åtnjutandet av de fri- och rättigheter som anges i denna konvention skall säkerställas utan diskriminering på någon grund såsom kön, ras, hudfärg, språk,

religion, politisk eller annan åsikt, nationellt eller socialt ursprung, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd eller ställning i övrigt.

https://www.echr.coe.int/Documents/Convention_SWE.pdf

Lägg märke till att det i såväl FN:s konventioner om mänskliga rättigheter som i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna står att ”politisk eller annan uppfattning” respektive ”politisk eller annan åsikt” inte får vara en grund för åtskillnad eller diskriminering. Då kan man tycka att även Sveriges diskrimineringslagstiftning borde korrespondera med dessa konventioner.

Ur svensk diskrimineringslag (2008:567), diskriminering, 4 §:

I denna lag avses med diskriminering

1. direkt diskriminering: att någon missgynnas genom att behandlas sämre än någon annan behandlas, har behandlats eller skulle ha behandlats i en jämförbar situation, om missgynnandet har samband med kön, könsöverskridande identitet eller uttryck, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionsnedsättning, sexuell läggning eller ålder,

2. indirekt diskriminering: att någon missgynnas genom tillämpning av en bestämmelse, ett kriterium eller ett förfaringsätt som framstår som neutralt men som kan komma att särskilt missgynna personer med visst kön, viss könsöverskridande identitet eller uttryck, viss etnisk tillhörighet, viss religion eller annan trosuppfattning, viss funktionsnedsättning, viss sexuell läggning eller viss ålder, såvida inte bestämmelsen, kriteriet eller förfaringsättet har ett berättigat syfte och de medel som används är lämpliga och nödvändiga för att uppnå syftet,

4. trakasserier: ett uppträdande som kränker någons värdighet och som har samband med någon av diskrimineringsgrunderna kön, könsöverskridande identitet eller uttryck, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionsnedsättning, sexuell läggning eller ålder.

http://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/diskrimineringslag-2008567_sfs-2008-567

Följaktligen lämnar svensk lagstiftning helt öppet för att både direkt och indirekt diskriminera och trakassera personer på grund av deras politiska uppfattning eller åsikt.

Vi har även på senare tid sett en alltmer ökande diskriminering i det svenska samhället på grund av just politisk uppfattning. Det tydligaste exemplet på detta är att det finns svenska fackförbund som öppet erkänner att de utesluter medlemmar som engagerar sig politiskt i partier som inte accepteras av fackförbundet. Extra allvarligt blir detta då fackföreningar har en särställning i svensk lagstiftning och dessutom har långtgående befogenheter på svenska arbetsmarknaden. Det är exempelvis fullt möjligt för en fackavdelning att vid en förhandling om LAS-listan och uppsägningar diskriminera den som inte är med i facket. Dessutom råder det i praktiken ett fackligt monopol i Sverige.

Därför bör Sverige och svensk diskrimineringslagstiftning till fullo ratificera FN:s artikel 2 i de mänskliga rättigheterna och artikel 14 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och även inkludera ”politisk åsikt” som en grund för diskriminering.

Eric Westroth (SD)